

ความสุข 2 ชั้นสังคมแห่งชีวิต

นำเสนอเมื่อ : 25 มิ.ย. 2552

โลกสอนมนุษย์ว่าทุกสิ่งต้องมีการเปลี่ยนแปลง.แต่โลกก็กลับสอนให้มนุษย์ผูกพัน

โลกสอนมนุษย์ว่าทุกสิ่งต้องมีการเปลี่ยนแปลง.แต่โลกก็กลับสอนให้มนุษย์ผูกพัน

ความสุข ๒ ชั้น (ธรรมะเตลิเวอร์รี่)

โดยพระมหาสมปอง ตาลปุตฺโต

เอาตมาอ่านเจอกลอนในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ที่ผู้เขียนระบายไว้ได้สำแก่ใจมากเลย

เร็ว ก็หว่าล้าหน้า

ช้า ก็หว่าอืดอาด

โง่ ก็ถูกตวาด

พอฉลาด ก็ถูกระแวง

ทำก่อน บอกไม่ได้สั่ง

ทำทีหลัง บอกไม่มีหัวคิด

เฮ้อ นี่แหละชีวิตคนทำงาน

ข้างตน น่าจะเป็นกลอนที่โดนใจบรรดาคนทำงานหลายๆ คน เพราะสะท้อนความรู้สึกกดดันอย่างชัดเจน

ซึ่งจากการได้พูดคุยกับโยมที่เข้ามาปรึกษาหรือถึงสาเหตุที่ทำงานกันอย่างไม่มีความสุขก็มีปัจจัยมากมาย เช่น
ทำงานที่ตัวเองไม่ถนัด ทำงานที่ไม่ชอบ โดนหัวหนางานกดขี่
หรือรู้สึกวุ่นวายที่ตัวเองได้รับมอบหมายนั้นต่ำต้อย ฯลฯ

โดยจะว่าไปแล้ว บริษัทก็เหมือนกับบ้านหลังที่สองของเรา บางคนใช้ชีวิตในบริษัทมากกว่าที่บ้านซะอีก
เพราะต้องตื่นขึ้นมาทำงานตั้งแต่ตี ๔ ตี ๕ กลับถึงบ้านก็ ๒-๓ ทุ่ม วันหนึ่งมี ๒๔ ชั่วโมง
หากต้องใช้ชีวิตในการทำงาน (รวมทั้งรถไป-กลับ) วันละ ๑๐ กว่าชั่วโมงแล้ว ถ้าโยมไม่มีความสุขกับงานที่ทำ
จึงเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจมาก ๆ

เอาตมาขอบใจคุณยามที่บริษัทแห่งหนึ่งมาก เคยถามเขาว่า ไม่เบื่อเหรอ เปิดประตูทั้งวัน
เขาตอบกลับอย่างจะฉานว่า
' ไม่เบื่อหรอกครับท่าน เพราะคนจะเข้าไปที่นั่นได้หรือไม่ได้ มันอยู่ที่ผม ถ้าผมไม่เปิดประตู
ไม่อนุญาตหรือบอกไม่ไห้เขา เขาก็ไม่ได้เขาละ อย่างพระอาจารย์มาบรรยายที่นี้ ผมไม่ไห้เขาก็ได้ ...
แต่ผมไห้เขาครับ' (แล้วไป)

เอาตมาจึงไม่แปลกใจเลย เวลาไปทำธุระที่บริษัทนี้ที่ไร มักเห็นเจ้าหมอนี่
ทำหน้าที่ตัวเองอย่างกระตือรือร้น ก็เพราะเขามีทัศนคติที่ดีต่อหน้าที่ เห็นความสำคัญของตัวเอง
จึงทำให้เขาทำงานได้อย่างมีความสุข (แถมมีมุขอำกล้อเอาตมาอีกต่างหาก)

ดังนั้นเอาตมาจึงอยากจะหนุนใจญาติโยมที่กำลังรู้สึกย่ำแย่กับงานของตัวเองว่า

ถ้าเราทำงานจนเมื่อยมือเหลือเกิน

ก็จงดีใจเถอะ ที่มีมือไห้เมื่อย

ถ้าเราเดินไปเดินมาจนปวดขาเหลือเกิน

ก็จงดีใจเถอะ ที่มีขาไห้ปวด

ถ้าเราเห็นหัวหน้า แล้วซึ่งเหลือเกิน

ก็จงดีใจเถอะ ที่มีหัวหน้าไห้ซึ่ง

ถ้าเราเห็นงาน แล้วเราเบื่องานเหลือเกิน

ก็จงดีใจเถอะ ที่มีงานไห้เบือ

เพราะหลายคนพอไม่มึ้งานให้ทำ ก็จะไม่ประท้วงกัน อยากทำงาน ! อยากทำงาน !
ดังนั้นเมื่อคุณโยมมีโอภาสทำแล้ว ก็จงทำให้ดีที่สุด เริ่มตนด้วยการเปลี่ยนทัศนคติต่องานที่ทำก่อน
เห็นความสำคัญของหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดู ทำมันอย่างเต็มที่และดีที่สุด
เหมือนดังคุณยามที่เอาตมายกมาเป็นตัวอย่างข้างตน

เอาตมาเคยอ่านเจอคำแนะนำของท่านพระธรรมปิฎก (ป.อ.ประยุตฺโต) ในหนังสือเล่มหนึ่ง
ท่านเขียนชี้แนะไว้ว่า

งานมีผลตอบแทนสองชั้นด้วยกัน

ผลตอบแทนชั้นที่ ๑ คือ ตูอนเงินเดือนออก นี่คือความสุขชั้นที่หนึ่ง ซึ่งหลาย ๆ

คนมีความสุขในการทำงานแคว้นนั้นวันเดียว แต่เราสามารถพัฒนาตัวเองไปพร้อมกับงานได้
มันก็จะก้าวไปสู่อีกระดับ อันนำมาซึ่งผลตอบแทนหรือความสุขชั้นที่ ๒ นั้นเอง

หนึ่งเดือน คุณโยมอยากมีความสุขเพียง ๑ ชั้น หรือ ๒ ชั้น ก็เลือกเอาตามใจชอบเลย

เจริญพร...